

ність подальшого розвитку нормативно-правового базису щодо регулювання питань, пов'язаних із створенням і діяльністю акціонерних товариств.

Список використаної літератури

1. Про акціонерні товариства [Електронний ресурс]: Закон України від 17.09.2008, із змін., внес. згідно із Законами України: за станом на 0.01.2017. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/514-17>. – Назва з екрана.
2. Про господарські товариства [Електронний ресурс]: Закон України від 19.09.1991, із змін., внес. згідно із Законами України: за станом на 02.11.2016. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1576-12>. – Назва з екрана.
3. Задихайло Д.В. Корпоративне управління [Текст]: Навч. посібник / Д.В.Задихайло, О.Р.Кібенко, Г.В.Назарова. – Х.: Еспада, 2003. – 688 с.

С. О. Доценко

студ. IV курсу

спеціальність «Облік і аудит»

Науковий керівник: к.е.н., доц. С. П. Панич

ДЕБІТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ ПІДПРИЄМСТА: СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ

Дебіторська заборгованість є невід'ємним елементом діяльності будь-якої організації. Досить велика її частка у загальній структурі активів знижує ліквідність і фінансову стійкість підприємства і підвищує ризик фінансових втрат. Стан поточних зобов'язань і розрахунків відображає рівень організації виробничої та торговельної діяльності, а також рівень бухгалтерського обліку господарюючих суб'єктів, безпосередньо залежить від глибини контролю, якості та маневреності механізму контролю за рухом дебіторської заборгованості організації.

Дебіторська заборгованість – частина оборотного капіталу підприємства, компанії; сума, яку заборгували підприємству, організації, компанії інші юридичні особи і компанії, а також громадяни, що є їх боржниками за поставку товарів, виконання робіт, надання [1, с. 19].

Дебіторська заборгованість, з точки зору її реальності, може бути проаналізована тільки шляхом використання первинних документів і даних аналітичного бухгалтерського обліку.

Методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про дебіторську заборгованість та її розкриття у фінан-

совій звітності визначаються Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 10 «Дебіторська заборгованість» [2].

Для визнання поточної дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи, послуги необхідно, щоб виконувалися критерії визнання доходу [1, с. 21]:

- покупцеві передані ризики й вигоди, пов'язані з правом власності на продукцію (товар, інший актив);
- підприємство не здійснює надалі управління та контроль за реалізованою продукцією (товарами, іншими активами);
- сума доходу (виручка) може бути достовірно визначена, є впевненість, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигод підприємства, а витрати, пов'язані з цією операцією, можуть бути достовірно визначені.

Одночасно з визнанням дебіторської заборгованості відбувається її класифікація за певними критеріями:

- строк погашення та зв'язок з нормальним операційним циклом;
- об'єкти щодо яких виникла дебіторська заборгованість;
- своєчасність погашення.

Згідно з П(С)БО 10 дебіторська заборгованість поділяється на довгострокову та поточну. При цьому враховуються два критерії: строк погашення та зв'язок з нормальним операційним циклом [2].

Розглянемо також основні проблеми обліку дебіторської заборгованості. Перш за все слід зазначити, що у П(С)БО 10 не передбачено чіткого розмежування понять довгострокової та короткострокової дебіторської заборгованостей. У вищезазначеному стандарті не відзначено, що їх облік ведеться на різних рахунках бухгалтерського обліку, поточна заборгованість є оборотним активом, а довгострокова – необоротним. Потрібно створити спеціальну класифікацію дебіторської заборгованості, що надасть можливість здійснювати порівняльний аналіз варіантів угруповання розрахунків з дебіторами за класифікаційними ознаками [3].

Існують проблеми зближення бухгалтерського обліку сумнівної та безнадійної дебіторської заборгованості та обліку її для цілей оподаткування.

Однією з проблем організації обліку дебіторської заборгованості можна назвати непристосованість методів визначення резерву сумнівних боргів до обліку на підприємствах. Тому часто отримуємо недостовірні дані при відображенні резерву сумнівних боргів в балансі. Розрахунок резерву необхідно проводити на підставі середніх статистичних даних [4, с. 123].

Необхідно приділити значення вибору форм розрахунків з покупцями та замовниками. Серед усіх форм безготівкових розрахунків найнадійнішою є акредитив. Він виставляється в банку постачальника і забезпечує своєчасність розрахунків за відвантажену продукцію

Отже, для виникнення дебіторської заборгованості необхідно, щоб підприємство здійснювало господарську діяльність, лише у формі грошових коштів; характеризують борг як грошову суму, що взята в позику; поняття заборгованості розглядається лише з боку кредитора, а наявність іншої сторони, яка має свої зобов'язання упущена; визначають дебіторську заборгованість як вкладення грошових коштів в оборотні активи або як кошти у розрахунках, що не розкриває повністю сутності поняття; не вказано наявність фактору часу, який в результаті впливатиме на класифікацію дебіторської заборгованості.

Список використаної літератури

1. Бондачук Н.В. Організація обліку та контролю дебіторської заборгованості [Текст] / Н.В.Бондачук // Економіка фінанси право. – 2012. – № 4. – С. 19-22.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 10 «Дебіторська заборгованість» [Електронний ресурс]: Наказ Міністерства фінансів України від 08.10.1999 № 237 (в редакції від 09.08.2015). – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0725-99>. – Назва з екрана.
3. Горбачова О.М. Облік та аналіз дебіторської заборгованості: проблеми та шляхи їх вирішення [Електронний ресурс] / О.М. Горбачова // Бухгалтерія. – 2016. – № 1. – Режим доступу: <http://www.nbu.gov.ua>. – Назва з екрана.
4. Коваленко А.М. Бухгалтерський облік в Україні [Текст]: Навч. посібник / А.М.Коваленко. – К.: ВКК «Баланс-клуб», 2015. – 1024 с.

О. В. Євтодій

студ. III курсу

спеціальність «Облік і аудит»

Науковий керівник: д.е.н., проф. В. С. Ніценко

ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

Капітал і земля разом утворюють речове багатство України. І сьогодні, в умовах пошуку ефективної моделі функціонування реформеного сільського господарства не виникає суперечностей в особливо важливій та стратегічній ролі інвестицій. Тому в період